

عنوان مقاله:

امکان سنجی فنی و اقتصادی تولید بتن خودتراکم با استفاده از مواد جایگزین در مقایسه با بتن معمولی

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی بتن و بیست و یکمین همایش روز بتن، بزرگداشت استاد احمد حامی (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده‌گان:

امیر انصاری - کارشناس ارشد عمران، گرایش مهندسی و مدیریت ساخت، موسسه شهید رجایی، هلدینگ تخصصی راه و شهرسازی

محمد اسحاقی - کارشناس ارشد مهندسی معماری و انرژی موسسه شهید رجایی، هلدینگ تخصصی راه و شهرسازی

خلاصه مقاله:

دمای بالا به شدت بر ماهیت مواد مورد استفاده برای تولید بتن تاثیر می‌گذارد که به نوبه خود خواص مقاومتی بتن را کاهش میدهد. دستیابی به مقاومت فشاری مطلوب بتن کاری دشوار و زمان بر است. با این حال، استفاده از رویکردهای یادگیری ماشینی نظارت شده (ML) این امکان را فراهم می‌کند که در ابتدا نتیجه هدفمند را با دقت بالا پیش‌بینی کرد. این مطالعه از ماشین بردار پشتیبان و جنگل‌تصادفی برای پیش‌بینی مقاومت فشاری بتن در دماهای بالا بر اساس ۲۰۷ داده استفاده می‌کند. برای اجرای مدل‌های انتخاب شده از کدنویسی پایتون در سکوی گوگل کولب استفاده شده است. در مجموع ۹ پارامتر ورودی (آب، سیمان، سنگدانه درشت، سن گدانه ریز، خاکستر بادی، فوق روا نکنندها، دوده سیلیس، نانو سیلیس و دما) به عنوان ورودی وارد شدند و یک متغیر (مقاومت فشاری) به عنوان نخروجی انتخاب شد. عملکرد الگوریتم‌های ML مورد استفاده با توجه همه شاخص‌های آماری، از جمله ضریب همبستگی (R^2) و میانگین خطای مطلق (MAE)، میانگین مرتع خطا (MSE) ارزیابی شدند. مدل‌های SVM و RF به ترتیب $R = 0.91$ و $R = 0.92$ به دست آوردند. این نشان دهنده همبستگی قوی بین نتایج واقعی و پیش‌بینی شده است. در این تحقیق نشان داده شده است که استفاده از الگوریتم یادگیری ماشین گروهی سطح عملکرد مدل را افزایش می‌دهد. با استفاده از الگوریتم‌های یادگیری ماشین می‌توان اقدام به پیش‌بینی مقاومت فشاری‌بتن در زمان کوتاه و هزینه کم اقدام نمود.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، بتن معمولی، ماده قوام دهنده، دوام، مواد پوزولانی، تأمین تخصصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1797797>

